

Conspectus rerum tractatarum.

	Pag.
Praemittenda	1

Liber prior.

De formatione.

Cap. I. Enarratio exemplorum.

A. Composita asigmata.

§ 1. Compositorum membris prioribus aut similia exstant nomina, aut non exstant. Hujus classis duo genera discernuntur	4
§ 2. Composita, quorum membris prioribus similia non exstant nomina	6
A. Priora membra speciem praesentis exhibent	
a. — Vocalis compositiva inserta non est	7
b. — " " inserta est, cujus triplex forma (s, i, o) observatur	8
B. Priora membra aoristi II speciem prae se ferunt vel stirpes puras exhibent	
a. — Vocalis compositiva inserta non est	12
b. — " " inserta est, cujus triplex forma (s, i, o) observatur	18
§ 3. Composita, quorum membris prioribus similia exstant nomina	16
§ 4. Alia exempla e verbis quibusdam denominativis elici possunt	18
§ 5. Aetatem spectanti singulorum exemplorum qualis varia vocalis compositivae forma esse videatur, quaeritur	19
§ 6. Quae ratio inter stirpes asigmatas intercedat, exponitur	21

	Pag.
B. Composita sigmatica.	
§ 7. Compositorum membris prioribus aut similia exstant nomina, aut non exstant. Hujus classis duo genera discernuntur . . .	23
§ 8. Composita, quorum membris prioribus similia non exstant nomina	25
A. Σ ipsis stirpibus additum est	
a. — Vocalis compositiva inserta non est	25
b. — " " inserta est, cujus triplex forma (σ , ι , o) observatur	26
§ 9. B. Σ interposita σ vocali stirpibus additum est. Hujus generis exempla ceteris sigmaticis antiquiora sunt . . .	29
§ 10. Composita, quorum membris prioribus similia exstant nomina	33
§ 11. Alia exempla e verbis quibusdam denominativis elici possunt. Pauca de compositis § 9 enarratis ad nomina non revocandis adduntur	39
§ 12. Ex eo, quod compositorum tot sigmaticorum prioribus membris similia exstant nomina, ne nimium colligatur	40
§ 13. Quae ratio inter asigmata composita et sigmatica intercedat, exponitur	43

Cap. II. Recensentur virorum doctorum sententiae.

A. A nominibus composita enarrata incipere nequeunt.

§ 14. Benaryus et Pottius sigmatica composita a substantivis in σ syllabam terminatis incipere censuerunt, cui tamen explicationi repugnare membrorum ordinem ipsi senserunt. . .	45
§ 15. Nec probari possunt, quae Boppius ad expediendam hanc difficultatem attulit, neque magis, quae Duentzerus excogitavit	48
§ 16. Offendendum est in substantivorum quorundam similium minus congruenti forma	51
§ 17. Similia nomina ne plura aliquando exstitisse temere credatur	54
§ 18. Offendit nonnullis in exemplis suffixi, quod esse videtur, elisio	55
§ 19. Offendit ejusdem σ suffixi forma in $\sigma\sigma$ et σo mutata . . .	56
§ 20. Quod praeterea offendit. L. Meyeri explicatio constare nequit	57
§ 21. Quae Benaryus et Pottius de asigmatibus compositis censuerunt. Boppius ea ab adjectivis incipere statuit	59
§ 22. Quae contra dicenda sunt.	61
§ 23. Weissenbornii explicatio asigmatum compositorum, quorum priora membra in ι desinunt	64
§ 24. Roedigeri asigmatum explicatio exemplorum. Duentzeri sententia	64
§ 25. Composita asigmata ad substantiva vel minime revocari possunt	66

B. Neque a participiis composita incipere possunt.

§ 26. Justius formas participiales debiliores, quas vocant, prioribus membris subesse voluit, cui explicationi	67
§ 27. repugnat primum, quod in lingua Graeca ejusmodi participia nulla exstant	72
§ 28. repugnat deinde consonarum mutatio	74
§ 29. repugnat postremo plerorumque cum sigmaticorum tum asigmatorum compositorum formatio	76
§ 30. Sannegius Justii sententiam male mutatam secutus est	78

C. Nec flexionis formae, qualescunque sunt, prioribus membris continentur.

§ 31. J. Grimmus ab imperativis praesentis asigmata et a futuri sigmatica voluit incipere composita, cui explicationi	80
§ 32. repugnat primum vocalis in commissura conspicuae varia forma	82
§ 33. repugnat deinde, quod futuri imperativi nulli exstant, et postremo, quod, si exstarent, aliter ac Grimmus statuit sonarent	83
§ 34. Weissenbornii explicandi conatus rejiciuntur	84
§ 35. Repugnat et Grimmio et Weissenbornio adulterinae compositionis in Graeca lingua parum frequens consuetudo	87
§ 36. Neque exempla quae vel e Sanscrita lingua vel e linguis Romanicis et dialectis Germanicis allata sunt, ad Graeca pertinent composita explicanda	90
§ 37. Alienis exemplis inductus cavendum ne quis in Graecis de III pers. cogitet	93
§ 38. Romanica illa Germanicae composita quomodo a Graecis differant	94

D. Nec vel σ syllaba inserta est compositis vel σ radicibus determinandis inservit.

§ 39. Quae veteres grammatici Graeci de compositis sigmaticis docuerunt	95
§ 40. Berchius priorum membrorum σ finale pro determinativo habendum esse censuit	97
§ 41. Nomina, in quibus e Berchii sententia simile σ determinativum appareat	98
§ 42. Quid inter σ determinativum et id, quod compositis inest, intersit, exponitur	101
§ 43. Duo tantummodo composita a radicibus σ litera determinatis incipiunt, nec solet ante eam consonam σ interponi.	102
§ 44. Quae praeterea Berchii sententiae repugnant	103

Cap. III. Quae vera videtur explicatio auctori hujus commentationis.

§ 45. Jam Buttmannus stirpes verbales prioribus compositorum membris inesse cognovit. Lobeckius asigmata a praesentibus, sigmatica a futuris repetivit	105
§ 46. Quae contra eum dicenda sunt	107
§ 47. Aoristorum I stirpes in comparationem vocavit Curtius, cui quae objicit Weissenbornius rejiciuntur	108
§ 48. Quae ratio inter aoristum I et composita sigmatica intercedat, quaeritur	110
§ 49. A sigmaticis exemplis asigmata formis tantummodo differunt .	111
§ 50. Haec duplex formandi ratio etiam extra compositionem invenitur	112
§ 51. Explicantur exempla § 9 enarrata	114
§ 52. Explicantur, quae huic generi formis simillima sunt	117
§ 53. Explicantur sigmatica, quorum stirpes verbales in liquidas exeunt	119
§ 54. Explicantur, quae a verborum <i>διδωμι</i> , <i>ἔγωγε</i> , <i>τίθωμι</i> stirpibus sigmaticis incipiunt	120
§ 55. Explicantur, quae a verborum authypotactorum stirpibus sig- maticis incipiunt	121
§ 56. Quantopere ceterorum sigmaticorum membra priora cum aoristo- rum stirpibus congruant, probatur	123

Cap. IV. De vocali compositiva.

§ 57. Ut in cognatis linguis sic in Graeca lingua vocalis compositiva agnoscenda est	124
§ 58. Varia ejus forma et in nominali compositione et in verbali conspicitur	127
§ 59. Etiam in eis compositis, quae diphthongum habent in com- missura, vocalis compositiva inesse potest	129
§ 60. Quam difficile sit, praeceptis euphonicis vel rhythmicis vocalis compositivae varietatem explicare, exponitur	130
§ 61. Nec finitimarum syllabarum formae multum valent. Lobeckii canones et Berchii explicatio examinantur	131
§ 62. Alia ratio explicandi magis probatur quam quae praeceptis euphonicis vel rhythmicis nititur	134
§ 63. Composita, quae carent vocali compositiva. Respiciuntur, quae de vocali compositiva disputata sunt	135

Liber alter.

De significatione.

Cap. I. Quomodo e formandi ratione significationis varietas percipienda sit, exponitur.

	Pag.
§ 64. Non paucorum exemplorum significatio repugnat eorum explicationi, qui a nominibus haec voluerunt composita incipere .	137
§ 65. repugnat eorum explicationi, qui a participiis incipere voluerunt	138
§ 66. repugnat eorum explicationi, qui a flexionis formis, qualescunque sunt, incipere voluerunt	140
§ 67. Etiam lingua Germanica non caret similibus compositis, quae a verbis incipiunt	141
§ 68. Horum membra priora non recte Boppius ad nomina revocavit	143
§ 69. Graecis quid cum Germanicis illis commune sit et quid minus, quaeritur	144
§ 70. Simplicissima formatione summa significationis varietas exprimi potuit	145

Cap. II. Compositorum, quae a verbis incipiunt, tres classes describuntur.

§ 71. Sex compositorum classes grammatici Indorum instituerunt, quarum tres tantummodo huc pertinent	147
--	-----

A. Composita determinativa (Scr. karmad'āraja).

§ 72. Compositorum determinativorum quae sit propria vis ac natura, exemplis docetur	149
§ 73. Explicantur binorum verborum composita, quorum diversa genera distinguuntur	150

B. Dependendiae composita (Scr. tatpuruś'a).

§ 74. Hujus classis et antecedentis diversitas exponitur. De membrorum inversione	154
§ 75. Enarrantur nonnulla exempla pro casuum structura, quam inter singulorum membra intercedere cogitandum est . . .	156

C. Composita attributiva (Scr. bahuvṛhi).

§ 76. De origine ac natura compositorum attributivorum universa disputatur. Justii ratio contra Sannegium defenditur . . .	159
§ 77. et quatenus ea etiam ad composita pertineat, quae a verbis incipiunt, exponitur	162

X

Cap. III. Pauca de singulis quibusdam deque universis compositis, quae a verbis incipiunt, recte intelligendis adduntur.

	Pag.
§ 78. Decomposita nonnulla explicantur	165
§ 79. Quaedam de compositis nonnullis recte interpretandis adduntur. Cavendum, ne versione decipiamur	167
§ 80. Composita, quae in -οψ (-εψ, -επος cet.) desinunt, quo jure huc relata sint, quaeritur	169
